

Concepts of Feminine Texts

Dr. N. Bhagavathiammal, Assistant Professor of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3275-4919>

DOI: 10.5281/zenodo.11192063

Abstract

The Tamil literary tradition teaches us through Puranas and Kappiyams that the social environment where the husband is the greatest protection for the woman. It is believed that the roots of the Tamil family traditions which represent this are spoken by the mother and their words are passed down to the daughters. The types of male and female appeared based on some subtle body structures in the definition of human images. This definition cannot be considered only for social gender differences. Social security rings against her were built by society based on female gender centre's. That is the violence against her and the social challenge she faces. Women writers in India have not been able to engage in social activities. Women writers who talk about feminism reflect their writings with their painful lives as subject matter. Gender-based violence still persists in the society. Feminism emerges as the voice of a language that emerges from the bondage and reflects itself as a new scratch. Hence, this article decodes the inner concepts of select feminine texts of Tamil literature

Keywords: Concept, Feminine Texts, Tamil Literature.

References

- [1] Tilakavathi. *Alai Puralum Karaioram*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 1987.
- [2] Thenmozhi. *Isai Illatha Ilayillai*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 2000.
- [3] Ponmani Vairamuthu. *Ponmani Vairamuthu Kavithaigal*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 1992.
- [4] Iraianbu, Ve. *Sagavaram*. New Century Book House, 2010.
- [5] K. Veeramani. *Thanthai Periyarin Pennurimai Sindanaigal*. Dravidar Kazhagam (Iyyakkam) Publication, 2001
- [6] Manimaran, M. *Sollith Theerathathu*. Ethir Veliyeedu, 2013.
- [7] Germaine Greer (Author) RajaGouthaman (Tamil). Palatra Penpal. Vidiyal Pathipagam, 2011.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

பெண்மொழிகளின் கருத்தமைவுகள்

முனைவர் நீ. பகவதியம்மாள், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3275-4919>
DOI: 10.5281/zenodo.11192063

ஆய்வுக்களம்

மனித பிம்பங்களின் தோற்ற வரையறையில் உள்ள சில நுணுக்கமான உடல் அமைப்புகளை வைத்து ஆண் பெண் என்ற வகைமைகள் தோன்றியது. இக்கூறுபாடு சமூகப் பாலின வேறுபாட்டிற்கானது என்று மட்டுமே கொள்ள முடியாது. பெண் பாலின மையங்களை அடிப்படையாக வைத்து அவளுக்கு எதிரான சமூகப் பாதுகாப்பு வளையங்கள் சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பெற்றது. அதுவே அவளுக்கெதிரான வன்முறையாக மற்றும் சமூகச்சாடலாக அவள் எதிர்கொள்கிற சவாலாகவும் உள்ளது. இந்தியாவில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண்ணைத் தாண்டிய சமூகச் செயல்களில் ஈடுபட முடியவில்லை. பெண்ணியம் பேசுகின்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் வலிகளோடு கூடிய தன் வாழ்வியலைக் களங்களாக வைத்தே தன் எழுத்துகளை பிரதிபலிக்கின்றனர். பாலின வன்முறைகள் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. பெண்ணியம் என்பது கட்டுடைக்கப்பட்ட அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீண்ட ஒரு மொழியின் குரலாக வெளிப்பட்டு ஒரு புதிய கீறலாக தன்னைப் பிரதிபலிக்கிறது. அந்தக் கீரலின் சில பிளவுபட்ட தளங்களைப் பிரதிபலிப்பதே இவ்வாய்வாகும்.

முக்கிய வார்த்தைகள்: கருத்து, பெண்பால் நூல்கள், தமிழ் இலக்கியம்.

முன்னுரை

கணவன்தான் பெண்ணுக்கு மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு எனக் கருதும் சமூகச்சூழலையே தமிழ் இலக்கிய மரபுகள் நமக்கு புராணங்கள் மூலமாகவும் காப்பியங்கள் மூலமாகவும் கற்பிக்கிறது. இதனையே சார்பாகக் கொண்ட தமிழ்க்குடும்ப மரபுகளின் வேர்கள் தாயாலேயே வார்த்தெடுக்கப்படுவதாக காலங்காலமாக நம்பப்பட்டு அவர்களின் வார்த்தைகள் பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கடத்தப்படுகிறது.

“எப்படி பொட்டப்புள்ளய வளர்த்துக்கிறா பாரு உங்க அம்மா!” என உம் மாமியாரு என்ன திட்டப்போறா”

“புல் ஆனாலும் புருஷன் கல்லானாலும் கணவன்”

“இப்பவே சமைக்கக் கத்துக்கிட்டாத்தான் புகுந்த வீட்ல பிரச்சனை இருக்காது”

“புகுந்த விட்டுக்குப் போயிட்டு மூன்றாம் நாளே வந்துருவ” (சமூக சொல்லாடல்கள்)

என்ற வலிமையான வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வார்த்தைகளால் கோப்பபடும் இன்றையத் தலைமுறைப் பெண்கள் தன் தாய்க்கு தன் மகன்

மேலதான் பாசம் என்று தந்தையின் பாசவிருப்பத்திற்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொள்கின்றனர். மகளின் விருப்பங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் தந்தையின் மன நிலை பெண்பிள்ளைகளைக் கொண்டாடத் தயாராகிவிட்டது. முந்தைய தலைமுறைப் பெண்கள் இழந்ததை இன்றைய தலைமுறைகள் பெற்று தந்தையின் அருகாமையை மிக அழகாக்கியுள்ளனர். முந்தைய தலைமுறைப் பெண்கள் வயதுக்கு வந்த பிறகு தந்தையே ஆனாலும் ஆண் என்பதால் அவரைத் தொடக்கூடாது என்ற கற்பிதத்தைச் சமூகம் ஒரு கட்டுப்பாடாகவே செய்திருந்தது.

நானெல்லாம் வயசுக்கு வந்த பிறகு எங்கப்பனைத் தொடக்கூடாதுன்னு எங்கம்மா சொல்லிப்புட்டா? அந்த நாளிலிருந்து எங்கப்பா எங்கிட்டிருந்து தள்ளி நின்னுதான் பேசும் ஆனா நீ என்னடான்னா உங்கப்பா ஒரு ஆம்பளங்கற நினைப்பு இல்லாம இப்படி தொட்டு தொட்டுப் பேசற இது நல்லது இல்ல.... (சாகாவரம்)

என்ற பெண்களின் ஏக வசனங்கள் சில குடும்பங்களில் ஒலித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆண் நண்பர்களோடு பழகுவதில் நெருக்கம் காட்டுகின்ற இன்றைய பெண்களின் மன நிலையில் எந்த கள்ளமும் கபடமும் இல்லாமல் இருப்பது பெண்ணெழுத்தின் இன்னொரு வசந்த காலமாகும். சாகாவரம் என்ற நாவல் மூலம் பெண்ணுக்குள் இருக்கும் மெல்லிய உணர்வுகளைச் சமூக விழிப்புணர்வாகப் பதிவு செய்கிறார் வெ.இறையன்பு. சிறுவயதில் கணவன் இறந்ததால் தன் மகனைக் கடினப்பட்டு வளர்க்கும் தாய்மையின் நியாயமாகவே இந்நாவல் பயணிக்கிறது. ஒரு ஆண் எழுத்தாளர் பெண் நிலையிலிருந்து பேசும் கதை நகர்வுகள் பெண் உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகிறது. கோபியின் தாய் கணவனை இழந்து யாருடைய ஆதரவுமில்லாமல் தன் ஒரே மகனான கோபியை வளர்த்து ஆளாக்குகிறாள். அவனுக்கு ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து திருமணம் செய்து வைக்கிறாள். திருமணமான சில நாட்களிலேயே கோபி இறந்து விடுகிறான். அவனுடைய மனைவிக்கு மறுமணம் செய்துவைக்க நினைக்கிறாள் கோபியின் தாய். “பாவம் தம்பி! ஒரு மாசம் கூட அவள் வாழல இப்பவாவது அவள் வாழட்டும்!” (சாகாவரம் பக்- 79) என்ற மாமியாரின் (கோபியின் தாய்) வாக்குமூலம் ஒட்டுமொத்த பெண்களின் மனத்துக்கு நெருக்கமான சமூகச்சிக்கலை அவிழ்ப்பதாக உள்ளது.

பிரச்சனைகள் எதிர்ப்படும் போது தாங்கும் மன உறுதி இன்றித் துவண்டு தளர்ந்து மனதை மது, மாது, சூது, என்று போதை மார்க்கத்தில் சென்று பாதை மாறும் ஆண்கள் மத்தியில் பிரச்சனைகளையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சோதனைகளைச் சந்தித்து துவளாமல் தளராமல் சாதனை பாதையில் பெண்கள் பயணம் செய்கிறார்கள் என்றால் பெண்களின் ஆற்றல் அளவிடற்கரியது. (கீதா தெய்வசிகாமணி, பக் – 150)

சுகிர்தராணி அவர்கள் சாதிய ரீதியான கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணிய எழுத்தாளர். அவர் எந்த சாதியின் வலி, தான் வாழ்ந்த காலத்தைக் குருடாக்கியதோ

அந்த வாழ்வியலை எழுத்தின் களமாக்கியிருக்கிறார். பொருளாதாரச் சமநிலை பெற்று தனக்கான ஒரு அங்கீகாரம் கிடைத்துவுடன் சமூகச் சாடலாக முக்கியமான ஒரு சாதியச்சொல்லைப் பயன்படுத்தி தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார். “பளிச்சென்று சொல்கிறேன் நான் பறைச்சி என்று” என் சமூகத்தில் சாதியே என்னை அடையாளப்படுத்தி அவமானப்படுத்தியிருக்கிறது. ஆறாம் வகுப்பு படிக்கும்போது நான் கொடுத்த மிட்டாயை வாங்க மறுத்த மேல்சாதிய குணத்தை என் குழந்தை உள்ளம் சகித்துக் கொள்ளத்தூண்டிய விதிகளை மாற்ற நான் போராடிய இளமைக்காலம் இன்று எழுத்துகளால் வலிமை பெற்றிருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் இழந்த இளமைக் காலங்களின் மகிழ்ச்சியைத் திருப்பித்தர இந்தத் தீண்டாமைச் சமூகத்தால் இயலுமா? என்று, தான் வந்த பாதையில் கிடந்த முள்ளின் கோரக்கீரல்களை வலியோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார் சுகிர்தராணி. இவரின் வலிகள் இன்னுமொரு தீண்டாமைப் பிம்பத்தின் எழுத்துகளாக வளர்ந்திருக்கிறதா? இந்த பெண்மைய வாசிப்பின் வலிகளில் உள்ள அர்த்தங்களைத் தேட முயன்றபோது சாதியால் பெண்ணை முடக்கும் இந்த சமூகத்தின் மாறுபட்ட அதிகாரங்களை எழுத்தில் காணமுடிகிறது.

எவரும் விழித்திராத கருக்கலில்

சாதியின் கொடூர ஓடையில் மிதக்கின்றன

அரிந்து வீசப்பட்ட நான்கு உதடுகள் (சுகிர்தராணி)

இந்தக் கவிதையின் வீரியம் சமூகச்சாடலாக இல்லாமல் கசிந்த இரத்தத்துளிகளின் வன்மங்களைப் பிரகடனப்படுத்துவதாகவே நாம் நோக்கவேண்டும்.

பெண்மைய எழுத்தில் தாலி:

சந்திர மதியின் தாலி போல்

மறைந்திருந்த பெண்ணெழுத்து

இன்று உச்சித் திலகமாகிவிட்டது (பத்மாவதி தாயுமானவன்)

பெண்ணெழுத்தினுடைய கட்டாய வாசிப்பினுடைய தெளிவை இக்கவிக் கூற்று மெய்ப்பிக்கிறது. ‘தாலியே வேலி’ என்னும் சொல்லடையாளம் பெண்ணின் பாதுகாப்புக்குறித்த ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகிறது. பெண்ணைச்சுற்றிய இந்த வளையம் பாதுகாப்பை மீறிய சமூகக் கட்டுப்பாடாகவே ஆண் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்படுகிறது. சமூகத்தில் ஆண்-பெண் இணைப்பு என்பது தாலியை மையமிட்டத் திருமணத் தொடர்பாகத்தான் நோக்கப்படுகிறது. காதல் என்ற திரைப்படம் தெருவில் தாலிகட்டி திருமணம் செய்வதாகக் காட்சிப்படுத்தி வாசகர்கள் மன நிலையில் கதை நாயகர்களின் திருமணத்தை உறுதி செய்திருக்கிறது. தெய்வம் தந்த பூவே என்ற தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் கதை நாயகன் கோயிலில் மஞ்சள் கயிற்றை அவன் மன நிலையிலிருந்து யாரோ ஒரு பெண்ணுக்குக் கட்டி விடுவதாகவும் அந்தப்பெண் அந்தத் தாலியையே தன்னுடைய திருமண ஏற்பாகவும் கொண்டு அவன் வீடுபுகுந்து வாழ்கிறாள். இந்தக் கதையமைப்பைப் பார்வையாளர்களின் மன நிலையில் இருந்து பார்க்கும்போது அது பெண்ணுக்கான

அநீதியாகப் பார்க்கப்படாமல் கதை நாயகனுக்கான ஒரு கதை திருப்பமாகவே அவர்களின் ஆவலை மிகைப்படுத்தியிருக்கின்றன. இதைப் போன்ற நாடகச்சூழல் மற்றும் திரைப்படச்சூழலில் தாலி மையமிட்டதான கதைமையம் மிகச்சாதாரணமாக நகர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் சாதாரண மக்களால் இந்த நிகழ்வு பண்பாட்டுச் சீரழிவாகத்தான் பார்க்கப்படுகிறது.

தாலியை மையமிட்ட திருமணம் என்னும் நிகழ்வு ஆண் -பெண் வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என நம்பப்படுகிறது. அந்நிகழ்வின் வழியாகப் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உடல்சார் இன்பம் கிடைக்கிறது; அவ்வின்பத்தின் தொடர்ச்சியாகவே உலகத்தின் இருப்பை நீட்டிக்கும் மனித உற்பத்தி நடக்கிறது எனவும் சொல்லப்பட்டு நம்பவைக்கப்பட்டுள்ளது. மதிப்புமிக்க இச்செயலைக் கட்டுப்பாட்டுடன் தொடர்வதற்கான அமைப்பாகவே குடும்பம் இருக்கிறது எனச் சமய நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. குடும்ப அமைப்பு, பெண்ணுக்குக் கூடுதலாகப் பாதுகாப்பையும் தருகிறது என்று பேசுகின்றன. அறநூல்களும் அமைப்புகளும். ஆனால் இலக்கியங்கள் இந்த நம்பிக்கைகளின் மீது சந்தேகங்களை எழுப்புகின்றன. அதிலும் பெண்ணெழுத்துகள் இவை வெற்று நம்பிக்கைகள் என நிறுவ முயல்கின்றன. என்பதோடு, பெண்ணுக்குக் கூடுதலாகப் பாதுகாப்பைக் குடும்ப அமைப்பு தருவதாகச் சொல்வது எவ்வளவு பெரிய மோசடி எனவும் கேட்கின்றன. (அ.ராமசாமி உயிர்மை இலக்கியத் தொடர்)

நம் பெண்கள் உலகம் பெரிதும் மாற்றமடைய வேண்டும் நம் பெண்களைப் போல் பூமிக்கு பாரமானவர்கள், மனிதனுக்கு தொல்லையானவர்கள் நல்ல நாகரிகமான வேறு நாடுகளில் கிடையாது.இங்கு படித்தவர் படியாத பெண் எல்லோரும் பொம்மைகளாகவே இருக்கிறார்கள்.அவர்கள் பெற்றோர்களும் கணவன்மார்களும் அவர்களது அழகிய பொம்மைத்தன்மையைக் கொண்டே திருப்தி அடைகிறார்கள்.பெருமை அடைகிறார்கள்.பெண்களைத் திருப்பிச் செய்ய அவர்களை நல்ல பெண்ணாக ஆக்க விலையுயர்ந்த நகையையும், துணியையும் கொடுத்து அழகிய சிங்காரப் பதுமையாக்கிவிட்டால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். (தந்தை பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைகள், பக்-5)

இந்தியப் பெண்கள், புறத்தோற்றத்தை வைத்தே மதிப்பிடப்படுகின்ற அவல நிலையைப் பெரியாரின் சொல்லால் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதாவது ஒரு பெண்ணின் பணத்தேவை என்பது அவள் புறத்தோற்றத்தை அழகு படுத்துவதற்கான முக்கிய செலவினங்களுக்காகவும் உள்ளது.

பெண்ணெழுத்தின் மைய அடையாளம்

பாலியல் அடிப்படையிலான எழுத்தை இனம்பிரித்து அதற்குள் ஈடாக இருக்கும் பொருளை ஆராயும் போது பல அலட்சியங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நம்மால்

உணரமுடியும். காலத்தின் பல பக்கங்களில் ஆணைமுத்தின் மையம் தொடும் செய்திகளைப் பெண்ணைமுத்தால் வலிமைப்படுத்த முடியவில்லை.

இன்று ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் பெண்ணைமுத்து எழுத்தில் அலைவீசும் மற்றொரு சுதந்திரப் பிரகடனமாகவே காலம் புதிய பெண்ணைமுத்தை கணிக்க வேண்டிய நிர்பந்தத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. (சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்)

என்கிறார் சிற்பி பாலசுப்ரமணியம். பெண்ணுக்கான மொழி என்பது அடையாளத் திணிப்பின் வரலாற்றுச் சீற்றமாக மாறி அவளுடைய வலிகளில் விளக்கமுடியாத பக்கங்களைத் திருத்தம்செய்யப்பாடுபடுகிறது.

மனிதத்துவத்தை தொலைத்த

தகப்பன்களின் மகன்களிடையே

எனக்காக

ஒரேயொரு காதலனையும் காணமுடியவில்லை (பெண்ணியா)

என்ற பெண்ணியாவின் கவிதைக்குள் நேர்ந்த அன்புச் சூழல் கட்டுப்பாட்டின் விரிசலாகத்தான் நோக்கப்படுகிறது. ஆண்பிள்ளைகளையும் தன் ஆண் ஆதிக்கத்தின் தேவையாகவே ஒரு ஆண் கருதி அவனைப் பழக்கப்படுத்துவதான சமூகத்தைத்தான் இந்தக் கவிதை புரிகிறது. சுதந்திரத்தின் வேர்கள் பறிக்கப்பட்ட பெண்ணின் மனோபாவத்தைச் சுட்டியதாகத்தான் கவிக்கூற்றாக நம்மால் வாசிக்க முடிகிறது.

பெண்கள் தன் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் அடக்குமுறைகளை மையமிட்டே தங்கள் எழுத்துகளைப் பழக்கிக் கொள்கிறார்கள். சமூகத்தில் தான் பார்க்கும் பெண்ணின் குரலைத் தன் கதைக்கும் கவிதைக்குமான ஒலி அமைப்பாக்கி அவர்களுக்கான வலிகளை இன்னுமொரு மிகைப்படுத்திய போக்காகவே பெண்மைய எழுத்தாடலைக் கையாள்கிறார்கள்.

கருப்பை சித்தாந்தம்

தாய்மை பற்றிய எண்ணவோட்டங்களை எழுத்தாகச் சித்தரிக்கும் பெண் எழுத்துகளின் தீவிரம் சமூகம் தனக்கு நிகழ்த்தியிருக்கும் அநீதியின் குரலாகவே ஒலிக்கிறது. “இந்தியப் பெண்கள் பிரசவ இயந்திரங்கள்” என்ற மேலை நாட்டின் விமர்சனப் போக்குகள் பெண் அறிவுக்கு முரண்பட்டதான கருத்துகளை முன் வைக்கின்றன. கருப்பையைச் சாதனமாக்கிப் பல பெண் படைப்புகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. தாய்மை நிலையில் இருக்கின்ற ஒரு பெண்ணின் உடல் வலியை ஆண் புரியும் போதுதான் அவளின் ரணங்கள் குறையும். கவிஞர் அ.வெண்ணிலா பதிவுசெய்கிறார்,

கரு சுமந்து

குழந்தைத் தவமிருக்கும் பெண்களைச்

சுமக்க

எந்த ஆணுக்கு உள்ளது கருப்பை. (அ.வெண்ணிலா)

இவைதனை என்னும்போது கருப்பையின் பாரம் பெண்ணுக்கு மட்டுமல்ல ஆணுக்கும் உரிமையுடையது. கரு சுமக்கும் பெண்ணின் வலியைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆனால் மட்டுமே கரு உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பெண்ணிய வாதமும் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. கருப்பையைச் சாதனமாக்கி வரும் எழுத்துகள் யாவும் ஆணாதிக்கத்தின் சாடலாகவே முன்னெடுக்கப்படுகிறது. பெண் படைப்பின் நோக்கம் உயிர் உற்பத்தி ஒன்றே என்ற வழி வழி வந்த மரபை சமூகச்சித்தாந்தமாக்கி இவர்கள் எழுப்பும் குரல் வலிமையானது.

துள்ளும் வலியும்

மின்னலென வெட்டும்

வேதனையும்

உச்சமாய் எகிற

உயிரை அசைத்து

இரத்தச் சுகதியில்

மீண்டழுத குழந்தையின்

துணி விலக்கி

பெண்ணென முகம் சுழிப்பவளே

அன்று

என் மீது பரவியபோது

மனம் களித்தவன் நீதானே? (சுகிர்தராணி)

பெண்ணியப் புனைபெயர்

ஆண்கள் பெண்களின் புனைபெயரில் எழுதுவதை விரும்பாத பெண் எழுத்தாளர் அ.வெண்ணிலா தன்னுடைய கூற்றின் மூலம் கீழ்க்கண்டவாறு மறுக்கிறார்.

சமீப காலத்தில் பெண்களின் குரலும், தலித்துகளின் குரலும், திருநங்கைகளின் குரலும், விளிம்புநிலை மக்களின் குரலும் தனித்த அடையாளங்களைக் கொண்டவை. வரலாற்றை மீள்பார்வை செய்பவை. வரலாற்றுக்கு எதார்த்த நிலையைத் தருபவை. இதில் பால் வேறுபட்டு புனை பெயரை சூடுதல் வரலாற்றுத் திரிபை உண்டாக்கும். (அ.வெண்ணிலா)

இக்கூற்றின் மூலம் பெண்ணிய அடையாளம் என்பது பெயரிலேயே வெளிப்படவேண்டிய ஒன்று. அதை ஆண்கள் பெண்ணியப் பெயரில் எழுதி அதன் வலியை மாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதன் நோக்கமாகவே நம்மால் இதை வாசிக்க முடிகிறது.

பெண்ணெழுத்தாளர்களின் அழகியல் அனுபவம்

வாழ்க்கை என்பது அழகியலின் ஒரு கண்ணோட்டமாகும்.கண்களால் காணும் காட்சிகள் மட்டுமே அழகைத் தீர்மானிக்க முடியாது. அது சமூகத்தில் உள்ள இயற்கை களங்கள் மனித உணர்வுகளை பாதிக்கும் ஒரு கலையாக வடிவம் பெறும்போது அழகியல்

வெளிப்படுகிறது. அழகியல் என்பது மெய்யியலின் ஒரு கூறு. இவ்வகை மெய்யியல் கூறுகள் பெண்களின் கவிதைகளில் பல இடங்களிலும் பரவி கிடக்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் இருளைக் கண்ட ஆண் கவிஞர்களின் மத்தியில் பேரொளியைக் கொண்டவராக பெண்கள் தென்படுகின்றனர். இன்று மனித வாழ்வில் நிதானம் இல்லை கடவுள் வழிபாட்டிற்கு நேரமில்லை அவசர அவசரமாய் கோயில் வாசலில் செருப்பை கழற்றி சாமி கும்பிட்டு தேங்காயை உடைத்து செல்கிறான் இந்த மனிதனின் மனதில் அழகியல் இல்லை. இன்று மார்கழி புனிதம் இல்லை. பாவை பாடல் இல்லை. ஆண்டாள் வம்சத்து பெண்கள் இன்று கடவுளை விட கடவுளைக் காண வருபவர்களைக் கண்டு பாவை பாடல் பாடுகிறார்கள் என்கிறார் கவிஞர் பொன்மணி வைரமுத்து.

மார்கழியின் விடியல்களில்

உன்

மையல் கனவுகளை

நேசத்தோடு நான்

வாசித்தேன் தோழி.

வெளிச்சம் உதிராத கருப்பு விடியலில்

அவரவர் கண்களிலேயே

நீராடிக் கொண்டு

ஆயிரம் உணர்வுகளோடு

போராடிக் கொண்டு (பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், பக்-15)

என்ற பொன்மொழியின் கவிதை வாழ்க்கை அழகியல் உணர்வற்று போய்விட்டதைக் குறிப்பிடுகிறது.

அழகியலும் உளவியலும்

அழகியல் உளவியலோடு தொடர்புடையது. இனிமையான மனயெழுச்சிகள் அழகு தருகின்றன. அன்பு காதல் இன்பம் விருப்பம் என்ற மனயெழுச்சிகள் அழகை மிக நுட்பமாகக் கண்டு இன்பம் பெறுகின்றன. இந்த அழகியல் வடிவங்கள்தான் சமூகத்தின் பிம்பங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கும் வாழ்வதற்கான சூழலைக் கற்றுத்தருகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலைகள் மண்ணையும் மனிதத்தையும் காயப்படுத்தி உலகத்தோற்றத்தின் பிம்பங்களையெல்லாம் அழித்து சுகம் காண்கின்றன. இந்த இன்மை தராத மனயெழுச்சிகளும் அழகியலைத் தருகின்றன.

அன்றங்கே ஒரு நாடிருந்ததே

அந்நாட்டில் ஆறிருந்ததே

ஆறு நிறைய மீனிருந்ததே

மீனும் மூழ்கிட குளிரிருந்ததே

அன்னமிட வயலிருந்ததே

**வயல் முழுவதும் கதி இருந்ததே
கதிர் கொத்திட கிளி வந்ததே
கிளிகள் பாடும் பாட்டிருந்ததே!**

இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்தக் கவிதை வருகின்ற தலைமுறை வாழ்வதற்கு மண்ணும் இல்லை! மனிதமும் இல்லை! என்ற சமூக அக்கறையை அழகியலாகச் சொல்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டு சூழலில் மேற்கத்திய தாக்கத்தின் காரணமாக, வாழ்க்கை முறையில் மட்டுமல்லாமல் மெய்யியல் குறித்து ஆய்வு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆன்மாவிற்கு பதிலாக மனம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டது. மனத்தின் வழியே மனிதன் தன்னோடும் புற உலகத்தோடும் தொடர்பு கொள்கிறான் என்பதை உணர்ந்தனர். மனமே சிந்தனைக்கு அடிப்படைக் காரணமாகிறது என்று கண்டறியப்பட்டது.

மனித இதயங்கள்

இருக்கும் இடங்களால்

வேறுபட்டாலும்

இயக்கங்களால் ஒன்று படுகின்றன. (ஜோதிபாரதி, வாரமலர் வெளியீடு)

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக காலம் என்ற ஒன்றை இந்த பிரபஞ்சத்தின் பேரொளியில் மறைந்து போனதை பற்றிய கேள்வி முன் வைக்கப்பட்டது. பிரபஞ்சத்தின் பேரழகை பேராற்றலை மனிதன் அழகியல் ரீதியில் காண ஆரம்பித்தான். மெய்யியலின் வரையறைகள் காலந்தோறும் மாறி வருகின்றன.

மனிதனுக்கு வாழ்வில் அழகு தெரியாது. இந்த சுமையை ஒரு கணம் இறக்கி வைத்தால் பறவைகளின் பாடல்களில் சிறகின் அசைவில் ஆகாயத்தின் அருப கிளைகளில் அழகிய மலர்கள் தெரியும் என்பதை தேவமகள் கீழ் வருமாறு பாடுகிறார்.

தலைச்சுமையை கீழே போடு

தோளில் சிலுவையை இறக்கி வை

நெஞ்சின் கனத்தை லேசாக்கு

இறுகிய இதழ்களைப் பரி

சிரி

கண்களைத் திற

வானும் பூமியும் பார் (தேவமகள் முரண் பக்-40)

மனிதர்கள் தம் வாழ்க்கையை தம்மை அடிமைப்படுத்தும் சக்திகளிடம் விட்டுவிடக்கூடாது. இவர்களுக்கு எதிராக கொடி பிடிக்க வேண்டும். சுடர்முனை ஆயுதங்கள் ஏந்த வேண்டும். இது மனிதனுக்கு அழகு. இந்தப் போரில் சாவது என்றாலும் இத்தகைய சாவு மனிதனுக்கு அழகு” என்கிறார் கவிஞர் வைகை செல்வி. போராட்டம் தான் மனிதனுக்கு வாழ்க்கையை வாழ்வின் அர்த்தங்களை அழகுகளை மீட்டுத் தருகிறது. மனிதனின் தொடக்க காலத்தில் இவை

அவனுக்கு இயல்பாக இருந்தது. இந்த அழகு மற்றும் இசை இடைக்காலத்தில் தான் அழிந்தன என்கிறார்.

மண்ணும் மாறவில்லை

விண்ணும் மாறவில்லை

ஆம் குமரி கடல் அலைகள் முத்தமிடும்

மண்ணும் மாறவில்லை

இமய பனிச் சிகரமுட்டும்

விண்ணும் மாறவில்லை (வைகைச்செல்வி, அம்மி பக் – 66)

அழகியல் அணுகுமுறைகள்

அழகியல் மனித வாழ்க்கை வரலாற்றில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாதது. விலங்குகளுக்கு வரலாறு இல்லை. தன்னுணர் உடையவன் மனிதன். இவனுக்கு தேசமுண்டு. நாகரீகம் உண்டு. தனக்குரியதாக இந்த உலகை மாற்றி அமைப்பவன் மனிதன். இவனுக்குத்தான் வரலாறு உண்டு வாழ்க்கை உண்டு. வாழ்வியல் அர்த்தமுண்டு. இவனுக்குத் தான் கவிதை உண்டு அறிவியல் உண்டு என்பதை பெரும்பாலான பெண்களின் கவிதைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. அளவெடுத்து பெயரிட்டு பிரிவினைகள் செய்து நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்கிறோம். கண்ணில் விழுந்த தூசிகளை எடுக்கக்கூட கண்ணையும் நம்மையும்பாதுகாக்கத் தெரியாமல் தவிக்கிறோம். பஸ் பயணத்தில் தெரியும் ஜன்னல் காட்சியை சித்திரமாய் ரசிக்க மறந்துபோன அழகியல் உணர்வை முடக்கிவிட்டது. மூளையை ஒதுக்கிவிட்டு பார்க்கும்போது அழகு உணர்வு வெளிப்படும்” என்கிறார் கவிஞர் திலகவதி .

வானத்து கேள்வாவலில்

வண்ண பேதங்களோடு

வடிவ வேறுபாடுகளோடு

பாதிக்கப்பட்ட சொர்க்க வாயில்களோ

இயற்கை எழுதிப் பார்க்கும் ஜியோமிதிகளோ

இந்த மலைகளின் தோற்றங்கள் (திலகவதி அலைபுரளும் கரையோரம், பக் 24)

மனிதன் தான் உலகிற்கு அழகு தருகிறான் அர்த்தம் தருகிறான் காயங்களுக்கு எதிராக துயரங்களுக்கு எதிராக போராடும் போதுதான் தனக்கான அழகை உயிர்ப்பை பெறுகிறான். மனிதன் பூரணமானவன் மனிதன் மகத்துவமானவன் என்று மாக்ஸிம் கார்க்கி கூறினார். மனிதனின் மகத்துவத்தைப் பற்றித்தான் பெண்களும் தங்களின் கவிதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இயற்கை நமக்கு பாடம் சொல்லித் தருகிறது. வாழ்வியல் முறைகளை மனிதனுக்கு இயற்கை கற்றுத் தருகிறது. கவிஞர் தேன்மொழிக்கு தோட்டம் கணக்கு சொல்லித் தருகிறது கோலம் போட சொல்லித் தருகிறது.

கொடி பீன்ஸ் பட்டர் பீன்ஸ்

முருங்கை பீன்ஸ்

அள்ளி அள்ளி

கோலம் போட்டு பழகியதும்

கூறுகெட்டி விற்கையிலே

கணக்கு பாடம் நன்றாக கற்பித்ததும் அந்தத் தோட்டம் தான் (தேன்மொழி

இசையில்லாத இலையில்லை பக்-71)

என்ற தேன்மொழியின் கவிதை வரிகளில் அழகுணர்ச்சி இருந்ததால் பார்ப்பவை எல்லாவற்றையும் கவிதை கண்களோடு பழக்குகிறது.

தொகுப்புரை

மனிதத்தின் வாசிப்புகள் வாழ்வியலின் நீதியை அறமாக்கித் தருகின்ற எழுத்துகளைத் தாண்டி தன் வலிகளைக் களமாக்கும் பெண்மைய வாசிப்புகள் இன்னொரு சரித்திரக் குரல். சாதீய அடையாளத்தை உடைத்தெறியும் மையத்தை நோக்கியச் சமூகத்தில் ஆணிய மையப்புள்ளியில் பெண்ணியக் கற்புகள் தள்ளாடித்தான் தலை நிமிர்கின்றன. கெட்ட வார்த்தைகள் யாவும் பெண்ணின் உடல் உறுப்புகளை மையமிட்டதான வார்த்தைகள். ஒரு ஆணைத் திட்ட பெண்ணை மையப்படுத்தியதான கெட்ட வார்த்தைகளையே சமூகம் பயன்படுத்துகிறது. பொதுவாகத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் பெண்ணின் பால் இருப்பில் கணவனின் வசிப்பிடத்தில் பெண் சேர்வது என்பது ஆண்மையப் பண்பாட்டு விதி. தவறுதலாக ஒரு ஆண் தன் மனைவியின் பிறந்தகத்தில் இருந்துவிட்டால் அந்த சமூகம் அவனை ஆண்விதி மையத்திலிருந்து தூக்கி எறிந்து வசைபாடுவதாகவே சமூகம் கட்டமைக்கிறது. பெண்மைய வாசிப்புகள் பெண் பற்றிய சில சமூக இருப்பு நிலைகளை மாற்றி பெண்ணும் ஆணும் சமனிலை பெற வேண்டிய கட்டாயத்தை இயக்க முற்படுகின்றன. பிரத்யேகக் குரலுடன் ஒவ்வொரு பெண்ணும் பேசுகின்ற சில மொழிகளை ஊக்குவிக்க எழுத்துக்களம் துணை நிற்கின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1] திலகவதி. *அலை புரளும் கரையோரம்*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1987.
- [2] தேன்மொழி. *இசையில்லாத இலையில்லை*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2000.
- [3] பொன்மணி வைரமுத்து. *பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள்*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1992.
- [4] இறையன்பு, வெ. *சாகாவரம்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2010.
- [5] கி.வீரமணி. *தந்தைப் பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைகள்*. திராவிடர் கழக (இயக்க) வெளியீடு, 2001
- [6] மணிமாறன், ம. *சொல்லித் தீராதது*. எதிர் வெளியீடு, 2013.
- [7] ஜெர்மெயின்கிரீர் (ஆசிரியர்) ராஜ்கௌதமன் (தமிழில்). *பாலற்ற பெண்பால்*. விடியல் பதிப்பகம், 2011.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.